

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121203739
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Sadová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121203739.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: STEAMEX spol. s r.o., sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 356 85 298, zast.: Consilior Iuris s.r.o., sídlom Radlinského 51, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 231 157, proti povinnému: G.. U. X., A.: XX.XX.XXXX, W. W. XX, XXX XX W.Y.- A. P., zast.: Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35 724 111, o vymoženie pohľadávky vo výške 1.122,45 eur a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Pavlom Holíkom so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka č.14 81107 Bratislava, pod sp. zn. XXXEX XX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu **z a m i e t a**

II. Súd povinnému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

III. Oprávnenému voči povinnému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 49,88 eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom právneho zástupcu, doručený súdu dňa 05.01.2021, domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 1.122,45 eur a trov exekúcie, na základe exekučných titulov - uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č. k.: XXC/XXX/XXXX- XXX zo dňa 28.02.2020, v spojení s opravnými uznesením Okresného súdu Bratislava II, č. k.: XXC/XXX/XXXX- XXX zo dňa 16.10.2020 (ďalej len ako „exekučné tituly“).

Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a priložených príloh, vydal dňa 15.01.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Pavlovi Holíkovi, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka č.14, 81107 Bratislava (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý ju vedie po sp. zn. XXXEX XX/XX.

Poverený súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie, dňa 18.01.2021, ktoré bolo povinnému doručené dňa 22.01.2021. Dňa 11.12.2020 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý povinný podal prostredníctvom právneho zástupcu do elektronickej schránky súdneho exekútora dňa 05.02.2021. Súd v tomto bode konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. Súdny exekútor následne, v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, vyzval oprávneného na vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, spolu s prílohami a vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.

Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov („ďalej len Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k Exekučného poriadku, prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 04.02.2021. Uvádza, že voči jeho osobe, je vedené exekučné konanie č. EX XX/XX v prospech oprávneného na úhradu 144.303,21 eur, kde po odpočítaní zrážok prednostnej pohľadávky v prospech oprávneného u povinného zostáva nezrazená suma 322,25 eur, predstavujúca v zmysle § 3 ods. nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 268/2006 Z. z., sumu ktorú nemožno z dôchodku zraziť. Pri súčasnom spôsobe vymáhania pohľadávky, bude uspokojená najskôr v roku 2039. Zároveň ako ďalšie uvádza, že vo vzťahu k nároku uplatňovanému oprávneným u súdneho exekútora už prebiehala jedna exekúcia (EX XX/XXXX), ktorá bola vedená na základe exekučného titulu neskôr zrušeného v rámci povolenej obnovy trestného konania (sp. zn. 1Nt 12/2013 potvrdenej odvolacím súdom uznesením sp. zn. 2 ToS 85/2013). V rámci tejto exekúcie bola vymožená časť plnenia z oprávneným uplatnenej pohľadávky, a to vo výške 4.197,29 eur. Následne bol v tejto exekúcii vydaný príkaz na vykonanie exekúcie postihnutím obchodného podielu povinného v spoločnosti oprávneného, dôsledku čoho v tento deň zanikla účasť povinného v spoločnosti oprávneného. Z uvedeného vyplýva, že zánikom účasti povinného v spoločnosti oprávneného v dôsledku doručenia exekučného príkazu nadobudla v zmysle § 148 ods. 4 v spojení s § 113 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení, obchodný podiel povinného v spoločnosti oprávneného samotná spoločnosť STEAMEX spol. s r. o. Tým spoločnosť získala majetkovú hodnotu, ktorá sa mala oceniť a v dôsledku ktorej mala byť v prvej exekúcii exekvovaná pohľadávka znížená o hodnotu vyrovnacieho podielu povinného, avšak k tomu nedošlo. Z vyššie uvedených dôvodov si povinný v zmysle § 580 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v platnom znení listom z 14.03.2017, započítal časť svojej pohľadávky na výplatu vyrovnacieho podielu aj s príslušenstvom voči pohľadávke oprávneného priznanej exekučným titulom. Suma vo výške 243.760,50 eur priznaná exekučným titulom nepochybne predstavuje majetkovú hodnotu, o ktorú sa zvyšuje čisté obchodné imanie spoločnosti oprávneného, z ktorej sa vypočítava výška vyrovnacieho podielu. Oprávnený listami reagoval na zápočet tak, že tento právny úkon povinného neuznal. Na základe vyššie uvedeného vrátane nedoriešenej problematiky vyrovnávacieho podielu povinného poukazujú tieto skutočnosti na nereálnosť vymoženia sumy priznanej exekučným titulom a zároveň na nemajetnosť povinného. Iniciovanie exekučného konania je účelové, ako aj vedomosť, že ide o osobu v dôchodcovskom veku, ktorého sociálna situácia neumožňuje z vlastných finančných prostriedkov, uhrádzať nárok priznaný exekučným titulom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti povinný žiada, aby exekučný súd v zmysle ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku exekúciu zastavil a priznal povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania.

Oprávnený sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, prostredníctvom právneho zástupcu dňa 03.03.2021. Vo svojom stanovisku uviedol, že tvrdenia uvádzané povinným považuje v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn.: XXXEX XX/XX sa irelevantné. Predmetná exekúcia je vedená na základe exekučného titulu, v ktorom sa povinný domáhal voči oprávnenému vydania bezdôvodného obohatenia, pričom však nebol úspešný, a tak ho konajúci súd zaviazal na uhradenie trov konania oprávneného, ktoré však povinný v stanovene lehote neuhradil. Oprávnenému nie zrejmé z akého dôvodu spája povinný toto konanie s konaním, v ktorom sa vymáhal nárok oprávneného z titulu nahradenia škody priznanej v trestnom konaní, nakoľko v tomto konaní je vymáhaný iný nárok oprávneného. V exekučnom konaní ktoré uvádza povinný bola vymožená len suma vo výške 4.197,29 eur, o túto sumu bola v dôsledku zastavenia pôvodného exekučného konania znížená povinnosť povinného vymáhaná v exekučnom konaní B. XX/XXXX. Povinným uvedené tvrdenia považuje za špekulatívne a zavádzajúce. Opakovane, v každom exekučnom konaní vedenom voči jeho osobe sa pokúša navodiť, že disponuje relevantnou pohľadávkou voči oprávnenému. V obnovenom trestnom konaní bol vydaný nový rozsudok, ktorým bol povinný uznaný za vinného, a výška škody oprávneného bola stanovená na sumu 123.594,97 eur, pričom táto suma bola znížená o čiastku vo výške 4.197,29eur, ktorá bola vymožená už v pôvodnom exekučnom konaní B. XX/XX, na ktoré vo svojom návrhu poukazuje. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v exekučnom konaní je možné pristúpiť k započítaniu pohľadávok, len vtedy pokiaľ, sú tieto pohľadávky spôsobilé na započítanie, t.j. nie sú sporné čo do dôvodu a výšky, ako aj pohľadávky, ktoré sú priznané súdnym rozhodnutím, či uznané druhou stranou. Ak povinný tvrdí, že nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu mu vznikol ešte v roku 2013, mal možnosť pred vydaním exekučného titulu v obnovenom trestnom konaní, v ktorom sa súd zaoberal výškou škody, uplatňovať toto započítanie, čo však nespravil, alebo pred vydaním exekučného titulu relevantnom pre toto exekučné konanie, sa taktiež mohol povinný domáhať svojho nároku pred súdom. Údajná pohľadávka povinného na vyplatenie vyrovnacieho podielu vrátane úrokov z omeškania je sporná, čo do dôvodu aj výšky, nie je judikovaná, oprávnený ju popiera od počiatku, čo do dôvodu aj výšky, navyiac k dnešnému dňu je už premlčaná, a preto nikdy nebola a ani nie je spôsobilá na započítanie. Rovnako, ani nie je možné určenie výšky vyrovnacieho podielu započítanej povinným považovať za smerodajné a správne, nakoľko táto výška nevychádza z dokladov spoločnosti oprávneného a tieto nemal povinný ani k dispozícii. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že povinný pri určení výšky svojej domnej pohľadávky voči oprávnenému vychádza nielen z nesprávneho právneho posúdenia, ale aj z nesprávneho skutkového základu. V prípade, že nie je možné uspokojiť pohľadávku oprávneného zrážkami z príjmu alebo dôchodku povinného Exekučný poriadok umožňuje iné spôsoby, ako je možné uspokojiť pohľadávky oprávneného voči povinnému. Vzhľadom na uvedené považuje tvrdenia povinného za irelevantné a rovnako zavádzajúce. Exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom na strane žalobcu vystupoval práve povinný, ktorý vyvolal súdne konanie, čo so sebou nesie aj riziko neúspechu, ktorý mu priniesol povinnosť nahradit' oprávnenému trovy konania. Na základe uvedeného oprávnený navrhuje, aby súd tento návrh na zastavenie exekúcie zamietol a priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku za podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie.

Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 56/07 zo dňa 27.03.2007). Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré

je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný uhradiť oprávnenému náhradu trov konania v sume 1.122,45 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v konaní a zaplateného súdneho poplatku za podanie odvolania, na účet právneho zástupcu oprávneného do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Povinný si povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu dobrovoľne nespĺnil. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.10.2020, ktorým súd zmenil výrok napadnutého uznesenia zo dňa 28.02.2020, nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2020 a vykonateľnosť dňa 30.10.2020. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie a aj exekúcia sa začali dôvodne.

Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, pod hrozbou exekúcie tak. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nespĺnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Zákon síce chráni aj záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo. Zároveň treba prihliadnúť na právo oprávneného na uspokojenie svojho nároku, ktorý stále disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom.

Súd preskúmal návrh povinného v zmysle ustanovení Exekučného poriadku a oboznámil sa s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Tvrdenie povinného o nemožnosti si plniť riadne záväzky nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný nepreukázal súdu existenciu takého majetku, z ktorého by nebolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného priznanú exekučnými titulmi, v spojení so skutočnosťou, že súdu nepredložil ani iný kvalifikovaný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Súd konštatuje, že povinný môže v budúcnosti nadobudnúť majetok, z ktorého bude možné vymôcť pohľadávku oprávneného. Skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora. Súdnym exekútorom je povinný zisťovať, zákonom upraveným spôsobom, v priebehu exekúcie všetky možnosti uspokojenia pohľadávky oprávneného. Objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinného v priebehu exekúcie, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov osoby povinnej patrí do kompetencie súdneho exekútora. Ak sa počas priebehu exekúcie vedenej na majetok fyzickej osoby do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarí zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie. V takomto potenciálnom prípade súdnym exekútorom zastaví exekúciu aj bez návrhu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ak právne skutočnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku nastali po vzniku exekučného titulu, súd exekúciu zastaví. Z tohto všeobecného pravidla (lex generalis) však existuje výnimka zakotvená v cit. ust. § 61e Exekučného poriadku (lex specialis), v zmysle ktorej súd exekúciu nezastaví, ak po vzniku exekučného titulu nastalo jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky povinného. Námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne iba vtedy, ak započítava judikovanú pohľadávku (tiež osvedčenú exekučným titulom). Exekučný súd v takom prípade následne vyhodnotí, či sú skutkové a právne predpoklady na započítanie splnené a či je pohľadávka povinného spôsobilá na započítanie. Súd vyhodnotí a to, či bol kompenzačný prejav doručený oprávnenému po vzniku exekučného titulu. Ak exekučný súd dospeje k záveru, že jednostranným započítaním judikovanej pohľadávky povinného došlo k zániku vymáhaného nároku, exekúciu zastaví.

Pokiaľ povinný namieta jednostranné započítanie pohľadávky, ktorá nie je osvedčená exekučným titulom, exekučný súd na takéto tvrdenie neprihliadne. Slovné spojenie „po začatí exekúcie“ v ustanovení § 61e Exekučného poriadku súd interpretuje tak, že neprihliadne na jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky, pričom je bez významu, či kompenzačný prejav nastal a bol doručený oprávnenému pred alebo po začatí exekúcie. Z hľadiska hmotného práva je prípustné započítať nejudikovanú pohľadávku proti judikovanej pohľadávke. Ak takéto jednostranné započítanie nastane, pohľadávka oprávneného de iure zanikne, avšak na jej zánik sa v exekučnom konaní neprihliadne. Na základe uvedeného môže nastať situácia, keď exekučné konanie nezohľadňuje skutočný právny stav, pretože sa vymáha pohľadávka, ktorá neexistuje. Ak oprávnený vymôže v exekučnom konaní pohľadávku, ktorá v rovine hmotného práva zanikla jednostranným započítaním, má povinný právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňuje povinný voči oprávnenému žalobou v sporovom konaní. Slová „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ teda súd interpretuje vo význame „v exekučnom konaní sa neprihliadne“. Výklad, že exekučný súd prihliada na jednostranné započítanie, ktoré nastalo pred začatím exekúcie, by poprel zmysel a účel predmetného ustanovenia Exekučného poriadku.

Právna úprava účinná pred 01.04.2017 pripúšťala, aby povinný v exekučnom konaní vzniesol námietku jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky. Dôvodom, prečo nová právna úprava (účinná od 01.04.2017) takéto jednostranné započítanie vylúčila, je snaha o zjednodušenie postupu exekučného súdu pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie. Námietka jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky vyžadovala, aby exekučný súd posúdil ako predbežnú otázku, či pohľadávka povinného existuje, čo je úlohou, ktorá patrí do sporového konania (najmä môže byť potrebné vytyčiť pojednávanie na vykonanie dokazovania). Snahou zákonodarcu bolo redukovať okruh potenciálne sporných skutočností, ktoré má riešiť exekučný súd, a tým exekučné konanie zrýchliť. Z doterajšej praxe vyplýva, že možnosť namietať jednostranné započítanie mohla byť zo strany povinného zneužívaná na zdržiavanie exekučného konania, najmä ak povinný uviedol nepravdivé tvrdenia o tom, že má voči oprávnenému pohľadávku, a tak bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie na vyhodnotenie pravdivosti týchto tvrdení.

Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta jednostranné započítanie pohľadávky, ktorá však nie je osvedčená exekučným titulom. Oprávnený v exekučnom konaní disponuje vykonateľným exekučným titulom. Dôkazné bremeno v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie ohľadom existencie právnej skutočnosti, ktorá má za následok zastavenie exekúcie, preto spočíva na povinnom. Dôkazná povinnosť o zániku dlhu zaťažovala povinného, teda bolo jeho povinnosťou predložiť alebo označiť také dôkazné prostriedky, ktoré objektívne preukazujú zánik vymáhanej pohľadávky. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a z tohto dôvodu bolo rozhodnutie vydané v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je tak umožniť rozhodnúť súdu aj v prípade, kedy určitá právne významná skutočnosť pre rozhodnutie vo veci nemohla byť preukázaná, alebo v prípade, kedy výsledky dokazovania neumožňujú prijať záver o pravdivosti, prípadne nepravdivosti tvrdenej skutočnosti. Pokiaľ povinný žiadal, aby súd exekúciu vedenú voči nemu zastavil z dôvodu zániku vymáhaného dlhu započítaním, bolo jeho povinnosťou súdu preukázať, že má voči oprávnenému pohľadávku spôsobilú na započítanie v exekučnom konaní, to

znamená osvedčenú exekučným titulom, na podklade ktorého by aj povinný mohol viesť exekúciu voči oprávnenému.

Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vychádzajúc z dôkazných prostriedkov uvedených v odôvodnení, dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

Povinný si vo svojom podanom návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil trovy exekučného konania ako výdavky s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. V súvislosti so skutočnosťou, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu, povinnému nepriznal nárok na náhradu trov konania, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Oprávnený si vo svojom stanovisku k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil trovy konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie ako výdavky na zastupovanie. Na základe citovaných ustanovení Exekučného poriadku a Vyhlášky súd oprávnenému priznal v súvislosti s vypracovaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie trovy právneho zastúpenia a to vo výške 49,88 eur (1 polovičný úkonom vo výške 30,70 eur + režijný paušál za rok 2021 vo výške 10,87 eur + 20% DPH) ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.